

מתיקות השבת

יו"ל ע"י ישיבת 'חיים של תורה - לובלין' פניה"ק ירושלים ת"ו
בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאזעו שליט"א
תלמידו של מון פוסק הזור בעל 'שבט הלוי' זצוק"ל

◆ משיחורנו של מורינו ראש הישיבה שליט"א ◆

המרירות שפקדה את עם הקדש

"והארץ היתה תהו ובהו... ורוח אלקים מרחפת על פני המים". כלנו שמיענו ונימס לבנו מהרדת הדין הקשה שפקד את יושבי ארץ הקדש, על ידי מחבלים שפלים שיצאו ממאורותיהם ושפכו דם וישראל כמים, באפן מחריד ומזעזע. איתא בגמרא (תענית יט): על אלו מתירעין בכל מקום, כלומר שמתירעין גם במקומות מרחקים ולא רק במקומות שארעו בהם המאורעות: 'על השדפו'ן שפלול בו כל נזק שיש בתבואה ובכלכלה כמו שלאחר מכן מובא שמתירעין 'על החסיל' שהוא מין ארבה המזיק לתבואה. 'ועל הרקון' שפלול בו כל מיני חלאים רעים. 'ועל החיה הרעה' פאשר חיות רעות נכנסים לעיר. 'ועל הרב' - תילות ההולכין להרג ולהשחית בכל מקום (ש"ס), על כל אלו מתירעין עליהן מפני שהיא מכה מהלכת.

הללו שיכות למשפחה אחת מישראל, עשו על פה תענית פי 'כל ישראל ערבים זה לזה'. ואם כן נשאנו רואים שיהודים רבים כל כך נרצחו ביום אחד ובאכזריות גדולה, וכן מה שיהודים נחטפו למנהרות של המחבלים האזורים שפלי הנפש, עלינו להתירע בעצמנו ולהתעורר מכה, ואמנם הרבה מהיהודים הללו הם פאלו שרוחקים מדרך ה', בכל זאת הם הרי זרע אברהם יצחק ויעקב ובפרט שסופו של כל יהודי לשוב אל ה' כמו שכתוב: "לבלתי ידח ממנו נדח", וכמו שרואים הרבה יהודים שהיו רחוקים מתורה ומצוות שביניהם אין גנייה שבו בתשובה והם יורעם הולכים בדרך ה' ומה גם שישנם עדויות שגם משפחות של שומרי תורה ומצוות נחטפו לידי האויבים השפלים הללו.

להשתתף בצער הצבור

אם כן עלינו להצטרף ולקבא את הפאב של המכה הנוראה שהביא ה' באסון קבד זה, וקדעת שה' בא לעורר אותנו להשיבנו בתשובה על ידי זה, ועלינו לשתתף את עצמינו עם הצבור הרב שנחטפו והם בצער נורא ואיום, שהרי להיות בידי אויבים שפלים פאלו ל"ע, אלו יסורים נוראים שאי אפשר לתאר - גיהנם ממש עלי אדמות רחמנא לצלן.

ואמנם האויבים הללו בעצמם אויורים, שעקר מה שגם להם להחליט לבוא ולקום את זממם באותו זמן ובאותו מקום, הוא בגלל שראו את חלולי השבת ואת מעשיהם הרעים של אותם יהודים רחוקים, אבל בכל זאת חז"ל מלמדים אותנו שרצון ה' שאנו נתירע על פה ונלמד מכה לקחים לעצמנו, וביום הפפורים

והגמרא (שם) מספרת, שגזרו תענית על מארע שהיה שזאבים אכלו שני תינוקות, ורבי יוסי אומר שלא עשו את התענית על שאכלו תינוקות, אלא על עצם זה שגזרו זאבים בעיר.

להתעורר לא רק בצרה אישית

הגמרא הזאת מלמדת אותנו, שלא רק פאשר יש לאדם חולה בתוך ביתו עליו להתעורר מכה וללכת לחכם לבקש עליו רחמים, אלא גם פאשר יש נזק במקום אחר לתבואה או נזק לגוף או שיצאו חיות רעות מהיער, זה סימן שמשמים רוצים לעורר אותנו, כי המקום של החיות אינו בעיר אלא בעמק היער, והגמרא חז"ל מוסיפה לספר על התינוקות שזאכלו ועשו על פה תענית, אף על פי שהתינוקות

מתיקות הניסים

== מכתבים למערכת ==

אין מכשיר בבית אין מחבלים בבית

לכבוד גליון מתיקות השבת, בראוני לפרסם בגליון נס עצום שעשה עמי הבורא יתברך ביום האסון הנורא שארע על ידי המחבלים הארורים ימש"ו.

אני גר בעיר אופקים שבדרום ארץ הקדש, השנה זכיתי שנולד לי הילד השמיני ברוך ה' כ"י, יש לי מנהג קבוע בכל שנה בהושענא רבה ללמד כל הלילה את חמש דברים עם רש"י, אגדות ומפרשים, אף השנה, כאשר הגעתי לפסוקים הבאים שבפרשת ואתחנן, לא יכלתי להמשיך הלאה, קראתי: "כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם... ועשיתם הרע בעיני ה' אלקיך להכעיסו, העידתי ככם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון. והפיח ה' אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג אתכם שמה..."

כשקראתי את הפסוקים האלו, חשתי מאד, חשבתי לעצמי, הרי אני זכיתי לבנים רבים, שקמור השנה זכיתי כבר לילד השמיני ולצערי באמתחתי נמצא מכשיר לא כשה אמנם לצרכי פרנסה, אך יש בו מכושלים רבים, ובפסוקים האלו הקב"ה שהוא הבעל הבית של העולם מבטיח הבטחה כזאת נוראה של שמד ושביה בין העמים, משום מה, לא יכלתי להמשיך הלאה, הלב שלי פעם בעצמה והרגשתי חלשה.

יצאתי להרגע, שתיתי כוס מים, התחזקתי מעט והמשכתי את הפסוקים: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלקיך ושמת בקלו, כי אל רחום ה' אלקיך לא ירפך ולא ישיחיתך ולא ישכח את ברית אבתך אשר נשבע להם". הבנתי מהפסוקים האלו שפשוט הדבר בידי למנע את הגזרות הקשות מעלי ושוב נאלמתי, לא יכלתי להמשיך לקרא בחמש, והלב שלי החל לפעם בחזקה, הפעם קמתי ממקומי, חזרתי לביתי ושם התישבתי עם ספר תהלים והתחלתי לומר מזמור אחר מזמור.

« המשך המעשה בעמוד ד' »

קראנו בהפטרות יונה שהקב"ה חס אפילו על אנשי העיר נינוה, וכל שכן שיש רחמינות על יהודים שנזכרו ביד המצור.

נסיון ביחס לַיָּצֵר

פי עלינו לדעת שהקב"ה רוצה לעורר את כל אֶחָד מאֲתָנוּ לְתוֹךְ אֶת מַעֲשֵׂיו, כִּלְ אֶחָד לְפִי גְדוֹל יִצְרוּ וְנִסְיוֹנֹתָיו, וְלַפְעָמִים יִתְּכֶן שְׂבָאִים מִשְׂמַיִם בְּתַבִּיעָה כְּלִפֵּי רְאוּבֵן עַל מַעֲשֵׂה רַע

והַיָּצֵר הָרַע שֶׁלָּהֶם גְּדוֹל מְאֹד, וְכִמוֹ שְׂאֵנוּ רוֹאִים שְׂבָאִים אֶחָד אוֹהֵב מֵאֲכָל כֶּזֶה וְאָדָם אַחֵר אוֹהֵב מֵאֲכָל עִם טַעַם הַפּוּר, כִּי יֵשׁ אָדָם שֵׂישׁ לוֹ טַעַם טַפַּל בַּיָּצֵר הָרַע, וַיֵּשׁ אָדָם שֵׂישׁ לוֹ נִסְיוֹן שֶׁל יָצֵר הָרַע גְּדוֹל, וְעַלֵּינוּ הַיְּהוּדוּת לֵה' שֶׁהַצִּלּוֹנוּ מְנַסִּינֹת כְּמוֹ שֶׁל אַחֵרִים וְלֹא לְדוֹן אוֹתָם.

מְרִירוֹת בְּיוֹם הַשְּׂמֵחָה!?

הַמְאָרֶע הַקָּשֶׁה וְהָאִים שְׂאָרַע בְּעֵצֶם יוֹם שְׂמֵחָת תּוֹרָה, וְאַחֲרֵי הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם כְּפֹר, שֶׁכֵּל יְהוּדֵי מִתְעוֹרָר בְּיָמֵים אֵלּוּ בְּתַשׁבּוּבָה, וְהַמְאָרֶע הַקָּשֶׁה הַזֶּה אֲרַע בְּעֵצֶם יוֹם שְׂמֵחָת תּוֹרָה שֶׁהוּא יוֹם שְׂמִיחַ בְּיוֹתֵר, שְׂבָא אַחֲרֵי כֵּל הַיָּמִים הַנּוֹפְלָאִים שֶׁטִּהְרָו וְקָרְבוּ אוֹתָנוּ אֶל ה' וּבְיָוִם זֶה אָנוּ נִמְצָאִים בְּיַחֲוֹד עִם הַקָּב"ה, וְכִזְאוֹת שְׂמֵחָה בְּקִרְבַּת ה' פּוֹרְצַת מֵהֵלֶב, עַל אִף שְׂשֵׂמֵחָה זוֹ אֵינָה מִפְרֶשֶׁת בְּשִׁלְתוֹן עֵרוּה, וְדוֹקָא בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַגְּדוֹל שֶׁל קִרְבַּת ה' גְּדוֹלָה כְּזֹאוֹת, אֲרַע כֶּזֶה מְאָרֶע קָשֶׁה.

בְּעוֹלָם, וְהוּא יְכוֹל לְהוֹצִיא אֶת הַחַיּוֹת מִהַיָּעַר אֶל תּוֹךְ הָעִיר, וְרְאוּנוּ בְּמְאָרֶע הַזֶּה שֶׁכָּלֶם בְּיַד ה', וְאִין עוֹד מְלַבְדוּ, שֶׁהַקָּב"ה הַרְדִּים אֶת כָּל הַשּׂוֹמְרִים שְׂלֹא יְהִי עֲרֵבִים לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֵר, עַד כִּדֵּי שֶׁהַמְחַבְּלִים בְּעֵצֶמָם אוֹמְרִים שֶׁהֵם הִיוּ מְפַתְּעִים מְאֹד מִכֶּף שְׂאִף אֶחָד לֹא חָפֵז נִגְדָם לְהַגּוֹ מִפְּנֵיהֶם, וְכֵל זֶה מְרָאָה שֶׁה' הוּא הַשּׂוֹמֵר הַיָּחִיד וְהוּא הַשּׂוֹלֵט הַיָּחִיד.

הַשּׂוֹמֵר שְׂלֹא יֵשׁוּ לְעוֹלָם

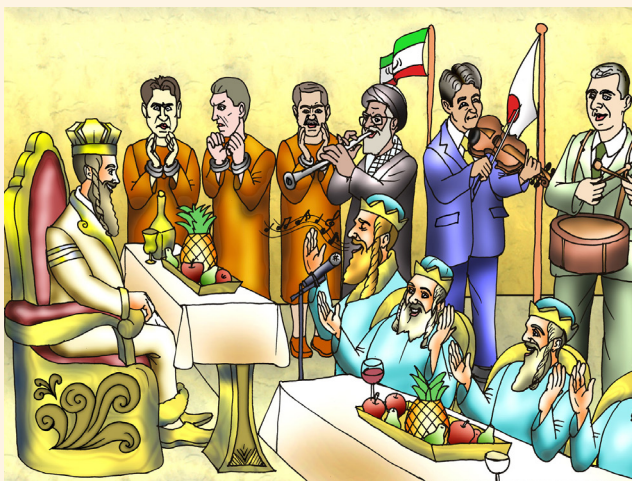
וּמִצִּינוּ שְׂדוּד מְלַכְנוּ אוֹמֵר בְּתַהֲלִים (קכ"ד): "הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יֵישׁוּ שׂוֹמֵר יִשְׂרָאֵל" וּמְאִידֵךְ בְּמִזְמוֹר אַחֵר (מ"ד כ"ד) הוּא פּוֹנֵה לֵה' וְאוֹמֵר: "עוֹרֵה לְמָה תִּישׁוּ ה'", הַכִּי צִד? אֶלֶּא אֶפְשֵׁר לְבָאָר שְׂדוּד מְדַבֵּר עַל מְאָרֶע כְּדָגְמוֹת מִה שְׁתִּיָּה בְּיָמֵים אֵלּוּ, שֶׁהַקָּב"ה הַרְדִּים אֶת הַשּׂוֹמְרִים וְדוּד מְלַכְנוּ הַתְּפַלֵּל וְאָמַר: "עוֹרֵה לְמָה תִּישׁוּ ה'" הֵינּוּ 'בְּזִמְן שִׂיִּשְׂרָאֵל שְׂרוּיִין בְּצַעֲר' (סוֹפָה מוה), שְׂלֹא

יִאֲמְרוּ שׂוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכִּיכּוֹל הַקָּב"ה יֵשׁוּ, כִּי הַקָּמַת הוּא "הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יֵישׁוּ שׂוֹמֵר יִשְׂרָאֵל", וְכִמוֹ שֶׁבְּמִצִּיָּאוֹת גַּם בְּמְאָרֶע הַזֶּה הִיוּ סְפוּרִים רַבִּים שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּצְלוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וּפְלֵאִית, שְׂמוֹכִיחַ בְּבִירוֹ שֶׁלְכָל כְּפֹר יֵשׁ כְּתָבַת וְהַכֵּל מְדַיֵּק לְפִי מוֹה שֶׁהַקָּב"ה מְחַלֵּט.

"לֵךְ ה' הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה"

וּבְדָרְךָ כָּלֶל בְּנֵי אָדָם טוֹעִים לְחַשֵּׁב שֶׁלְשׂוֹמְרִים יֵשׁ כַּח לְהַגּוֹ, וְחַלִּילָה לְחַשֵּׁב כֶּה, וְהַרְאִיָּה לָזֶה הוּא הַמְאָרֶע הַזֶּה שְׂאָרַע בְּשְׂמֵחַת תּוֹרָה, שֶׁכְּדָגְמוֹת הַרְיָגָה נּוֹרָאָה כְּזוֹ בְּיָוִם אֶחָד לֹא הִיָּה מֵאֵז יָמוֹת הַשּׂוֹאָה הַאֲיָמָה לֹא תַכַּפ"ץ, שֶׁהַמְאָרֶע הַזֶּה הוּא לְקַח לְדוֹרוֹת. יִשְׂרָאֵל, הַמוֹכִיחַ שְׂאִין שׂוֹם כַּח בְּעוֹלָם מְבַלְעָדֵי ה', שֶׁבְּרַגַע אֶחָד הֵם עֲלוּלִים לְהַסִּיחַ דַּעַת וְלֹא לְהַצִּלִּיחַ לַעֲמֹד בְּפָנָי הַאוֹיֵב, אֶלֶּא כָּל הַכַּח וְהַגְּבוּרָה שֵׁיךְ רַק לֵה'.

מְצָרָה לְרוּחָה וּמִשְׁעֵבוֹד לְגֵאָלָה

בְּצִיּוֹר שְׂבִכּוֹתֶרֶת הַגּוֹלִיוֹ: כְּאֶשֶׁר נִשְׁפַּר אֶת מַעֲשֵׂיו, נִזְכָּה וְכֶאֱשֶׁר אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁגְּרוּ טִילִים אוֹ כְּשִׁיעֵסְקוּ בְּכָל שְׂאָר מִיְּנֵי חֲבֵלָה אַחֲרִים כְּנִגְדַּ עִם יִשְׂרָאֵל, הֵם יִתְּפַלְאוּ לְרֹאוֹת אֶת אֶהְבַּת ה' לַעֲמוֹ שְׂשׂוֹמֵר אוֹתָנוּ מְנוּקִים, וְשֶׁהִטִּילִים נּוֹפְלִים עַל אַנְשֵׁיהֶם הַרוֹצְחִים הַשְּׂפִלִים בְּעֵצֶמָם, עַד שִׁתְּעוֹרֵר גַּם לָכֶם מִכֶּף לְרִאָה אֶת ה', וְנִזְכָּה לְגֵאָלָה הַשְּׂלֵמָה כְּכֹר **בְּצִיּוֹר שְׂלַכְנֵינוּ**, שְׂבוּ רוֹאִים אֶת מֶלֶךְ הַמִּשְׁמִיחַ יוֹשֵׁב וּמְלַמֵּד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל דַּעַת ה', וְאוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל כְּלוֹאִים לְפָנֵיהֶם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרָד, וּמִשְׂרָתִים אֶת מֶלֶךְ הַמִּשְׁמִיחַ וּמְנַגְּגִים לְפָנָיו כְּעֲבָדִים הַמוֹדִים בְּמַלְכוּת ה' וּבְגִדְלַת עֲמוֹ הַנְּכָרָה.

וכמו שפצינו בעת שדוד מלפנו ערך מלחמות בפלשתים, הכריז לעיני כל קהל ישראל: "לה' הגדלה והגבורה", ולכן עלינו לזכור היטב את המאורע הזה ולשמור אותו בלבנו, להבין על ידו, שכל הפח הוא רק של ה' ותברך.

נחמה מתוקה

ועלינו להאמין שאותם בני אדם שנהרגו, הגיע זמנם להפטר מן העולם, פי כן נגזר עליהם בשמים, ואם הם לא היו נהרגים על ידי הרוצחים, הם היו נהרגים על ידי תאונות דרכים וכדומה, אלא שהקב"ה סבב שהם יהרגו על קדושת ה', ומן הסתם גם לרוחקים שהם

הביא את הפחד של גיגי הקורונה, ולאחר מכן את 'אסון מירון', וכעת הקב"ה הביא דגמת שואה במארע קשה זה, שבו האזיבים הרגו וטבחיו יהודים באכזריות נוראה, ועליו להתעורר עתה לתשובה שלמה, יחד עם כל עם ישראל המתעוררים מכף לתשובה.

ובאמת על אף שהיה כבר גזר דין בראש השנה ונחתם ביום הפורים, הרי ש'כפל יום אדם נדון' (ר"ה טו), ואם פעת נתעורר כלנו בתשובה שלמה ונשפח שיח תפלה לפני ה' בהתנוגים, נוכל להפך את המאורעות הללו לטובה, ויחס ה' על שאריות עמו ויגאלנו מכל צרותנו במהרה, אמן.

היה רגע של תשובה לפני מיתתם, ועל ידי זה הם זכו להנכנס לגן עדן, ויש בכך עוד תועלת שהם נהרגו במימה משנה ואכזרית כזו, שעל ידי המאורע הנורא הזה, יהודים רבים ואפילו מאותם הרוחקים מאד מתורה ומצוות, מתעוררים פעת בתשובה שלמה, ובנדאי בעזרתו יתברך ונקה ועוד יהיה על ידי זה התעוררות גדולה של תשובה בקרב עם ישראל.

הזכור של תשפ"ד

ובאחר הקדוש פתוב, שבמשך כל שבעים שנה הקב"ה מזכר את העולם וכעת עברו פשמונים שנה מאז ימות השואה, ולפני מעט זמן הקב"ה

להשתתף ברגשות החטופים

הזאת פי הפל בידי שמים, וכן פעת פזאת עלינו לעורר בלבנו את הרגשת השפלות והתלות בה', שאנו צריכים את רחמי ה' כדי לחיות, וגם זה מכניע את הלב לפני ה' ומעורר אותנו ואת הילדים להרגיש תלויים בה', וכבר מציינו באנשי נינוה שפיון שפונע לבם לפני ה', עברה מעליהם גזרת הפליה.

וכאשר אדם עושה תשובה, אין מקום לדאגה של מה יהיה ביום המחור, אלא צריך להיות סמוך ובטוח בה' שישמרונו מכל פגע רע, רק שפיון הראוי לכל אדם לשבת בביתו ולעשות חשבון נפש יחד עם בני ביתו מה עליהם לתקן ולשפר, וכן להרבות בתפלות שלא יתפתחו מאורעות קשים אחרים משום צד בארץ הקדש ומשום מקום בעולם, ולהתחזק באמונה ובטחון בה'.

וברור הדבר שלא טוב חליה להיות בתדה אלא לבטח בה' שאינו חפץ במוות המת אלא "בשוב רשע מדרכו ותהי", ולכן עלינו לשוב אל ה' ומקאן ואילך להיות רגועים ולבטח בצור ישראל וגואלנו, אלא שיש לדעת שזהו לא זמן לחפש תענוגות ומותרות, שהרי יהודים רבים שרויים בפחד ובצער נורא.

לעסוק בתורה ובמצוות ובכופי הרבים, להטיב לבריות ולזכות אותם בתורה וביראת שמים.

וימים פאלו, הם ימים שצריכים להביא אותנו לידי "והגדת לבנה" - לדבר עם הילדים מאמונה בה', וזאת על ידי שפעשה מעשים פדגמתי "שק ואפר יצע לרבים", ובנימינו השק ואפר הם כל מיני סימנים שעלינו לעשות לילדים, כגון שאם רוכשים אכל ושתיה לבית לזמנים שיתכן מחסור ח"ו, נרחיב ונאמר לילדים, שלפעמים בזמני מלחמה יתכן שיהיה מחסור, ולכן עלינו להעריך מאד ולדעת שכל יום שיש אכל זה חסד ופלא שה' עושה אותנו.

וכה לב מתעורר להבין, שהאכל שיש לו כל יום אינו דרך הטבע אלא בחסדי ה', ובכך הילד יגדל עם הכנעת הלב לפני ה', ועם הפרת הטוב והערכה לחסדים שה' מתמיד לעשות אותנו.

אזעקה של תכלית

וכמו כן פאשר ישנה התרה על שליחת טילים מהאויב ח"ו, וכל אדם עושה את השתדלותו כדי להסתתר מפני הסכנה, עליו לעשות זאת מתוך ידיעה שאינו סומך כלל על הששתדלות

אותם השבויים בידי האויב ומצאים פעת בסכנה עצומה, ונאחזנו צריכים להתעורר מכף ולשבת על הארץ ולומר תקונו חצות בכחיות, ולהשב במחשבתנו שכביכול אנו בשבי, ובכך להשפיל את רוחנו ולהכנע לפני ה' ולתקן את מעשינו, ולהרגיש קטן למוול כל יהודי מתוך הערכה גדולה לכלים.

וכשאנו באים להתעורר בתשובה לרגל המצב הקשה, עלינו לשנות את המדות הרעות שפנו, השונאת זנים והלשון הרע שפנינו, שהם חמורים יותר מעברות החמורות, כמאמר חז"ל (ויקא טו): 'ותר הקב"ה על שלשת העברות ולא ותר על לשון הרע' שנומצא שלשון הרע הגורם למחלוקת ולשנאת חנם, הוא חמור ביותר לפני ה'.

"והגדת לבנה" בימי המלחמה

ובימים טרופים פאלו, עלינו להתחזק באמירות מזמורי התהלים של דוד מלפנו, ואם אדם מוצא בתהלים את עצמו ואת התפלות האישיות שלו, הנה מה טוב, ואם לאו, יראה לומר מלבד מזמורי התהלים גם את התפלות האישיות שלו, ויבקש מה' ויאמר: רבונו של עולם, תציל אותי ואת משפחתי יחד עם כל עם ישראל, פי אני רוצה

איך ננצח את הגזרות?

לנצח תמידי

לכן נעשה חשבון נפש מה עלינו לשפר, ובמה אנו יכולים להיות יותר רצויים בעיני ה', ולהיות יותר נוחים לבריות ורק להיטיב לזלם, ולדעת לומר פעת שמשפילים אותנו, כגון על ידי שפנצחים אותנו בופוח וכדומה, שהרי על הקב"ה נאמר: "למנצח מזמור לדוד" - 'זמרו למי שנוצחין אותו ושמים' (פסחים קטט), הינו

והעצה שלנו היא לפנות ולזעק רק אל ה', ואף על פי שמוחבתנו להשתדל בהצלת חיינו, אבל עלינו לדעת שלא נוכל לברח מגזרת שמים על ידי שום השתדלות, אלא רק על ידי שנתעורר בתשובה, פי פעת זוהי עת צרה ליעקב, ואנו צריכים רחמי שמים גדולים, לכן נברח אל ה' בתפלה ובתשובה ובמעשים טובים.

למנצח כל לב, השנה הוא שנת תשפ"ד נפתחה ביום ש'מחת תורה בש'פ'יכונת ד'מים נוראה, והמבאר בפרשטנו שהשק קדם לאור בכריאת העולם, מנחמנו, שאחרי החשך הזה שפא בתחלת השנה פנדאי נזכה לאור גדול, ויתרון האור מן החשך, שכלל שהחשך הוא גדול, כן האור שפא אחריו הוא גדול מפניו שבעתים.

עצות מתוקות

חז"ל אומרים (מעשר יט): על אלו מתרעוין בכל מקום: על השדפון... על החיה רעה ועל החרב [חילות ההולכין להרג ולהשחית בכל מקום, רש"י] מתרעוין עליה מפני שהיא מכה מהלכת, ומבאר (שם טז), שמתרעוין הינו בתפלה.

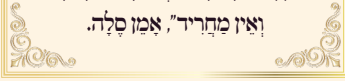

מתיקות שיחי

"אלקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל, כי הנה אויביך יהיו ומשנאוך נשאו ראש", עשה למען כבודך, כי ארצה ונחלתך משפלת עד שאול תחתיה על ידי הגוים השפלים והנאלחים שבצעו את זממם ושפכו דם ישראל כמים.

אנא ה', נקם נקמת דם עבדיך השפוד, ומחלים אנו את פניך שתשיבנו בתשובה שלמה לפניך ונחם את אבלי ישראל ורפא את כל החולים והפצועים שזווקו על ידי אויבי ישראל והשב את כל השבויים אל ביתם כשפיהם מלא בהודאה לשמך הגדול, ונהיה בלנו נאמנים אליך מעתה ועד עולם.

נצח ישראל מצרותינו גאלנו ומבורזות דלנו והצלנו וקים בנו את מה שהבטחתנו: "ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארצו שבום ושב יעקב ושקט ושאנו ואי מחריר", אמן סלה.

"ופרו מתוק לחכי"

מדוע חשוב לזכר היטב ולא לשכח את המאורע הנוצר שארע השנה ביום שמחת תורה?

הפתרון לחידה מונח בתוכן גיליון זה. ניתן לשלוח את התשובה לכתובת האי-מייל: 7885595@gmail.com או בהודעה קולית בקו ריקול מתקופות: 073-313-4395. בצירוף שם, כתובת וטלפון

נא טוב לנו שנגצח ונשפיל בידי אדם שמבזה אותנו, שבה נזכה להיות "בד ה" עם הנצעה לפניו יתברך, מאשר "ויבד אדם אל אפלה" היינו שלא נצח את חברנו כדי לזכות לתהלה מבני אדם ונפול לגאון שהיא הנאה רגעית. ועלינו להאמין באמונה שלמה ולזכר תמיד שיש אדם לא יכול לא להציל אותנו וכן לא להזיק לנו, ואפילו אם יזרקו את כל הפצצות ואפילו אם יזרקו פצצת אטום על האויבים, לא תהיה לנו בכה ישועה והצלה, אם ה' בעצמו לא יושיע ויציל אותנו מידם.

רק ה' יכול לנצח!

לכן נבטח רק בה' יתברך לבדו, ונפנה אליו יתברך בתפלה ובבקשה שיציל אותנו מידי האויבים, וישאם ויגדור עלינו חלילה מיתה בכל דרך שהיא חלילה, שהקב"ה יתפך את הגזרה על האויבים, ומכף אנו נתעורר לתשובה לעשות את רצונו יתברך, ואלו עלינו יבואו רק ברכות גדולות ומזה נתעורר לאהבה את ה'.

ויקראנו זועקים "אמן יהא שמיה רבה מברך", שבה מבקשים ששם ה' יגדל, יש לנו לבקש בכה שנגצה לאמונה שלמה בה' יתברך שרק הוא המלך, והוא הגדול והגבור היחיד שיכול להציל אותנו, ואלו לשום בריה אין כח לעזר ולסע לנו מבלעדי יתברך, וכינון שיש את כל מבטחנו בה', בודאי נזכה לראות בקרוב בישיעת ה' ויתקיימו דברי תנביא ירמיה (לא י:): "הפקתי אבלים לששון ונחמתיים ושפחתיים מוגונם", אמן סלה.

שהקב"ה שמח שמנצחים אותו וגורמים לו על ידי תפלותינו לשנות את גזר הדין לטובה, וכינון שראוי לנו לזכות בדרכי ה', לכן גם לנו ראוי לתת בעת שמנצחים אותנו.

ובאמת עלינו להשתדל תמיד לנצח את ה' בתפלות, וכינון שישע אלהינו הנביא לפני ה' "ואתה הסבת את לבם אחורנית", וכעת עלינו להתפלל ולומר לה' הרי הגזרות רעות מטרקם למידנו דעת של תשובה וקרבת ה', אם כן תקרבנו אליך ויתננו בדעת ליראה ולהאבה אותך ולא על ידי זעזוע מצרות ופגעים רעים ח"ו, ויכר הנהיגנו הנביא שלא להניח לקב"ה בתפלות עד שיגאלנו גאלה שלמה, כמו שנגמור (ישעיה סב ז): "ואל תתנו דמי לו עד יוכנו ועד ישם את ירושלם תהלה בארצו", ולכן עלינו לא לשקט בעת צרה ולא לתת לגזרות לצאת לעולם ח"ו, אלא יש להתעצם בתפלות, עד שתכריח לנו את הקב"ה שישמח בכה שמנצחין אותו, ונתפך את הגזרות לטובה.

המנצח מנצח

וכדי לזכות לנצח את הקב"ה בתפלות, עלינו להתחזק בהסכים בעצמנו להיות מנצחים, ששבע האדם שאינו מוכן לקבל שחברו יותר חכם ממנו, כי נדמה לו שאם הוא יגלה שמישהו יותר חכם ממנו, כל מעמדו יתמוטט על ידי זה, אבל האמת היא להפך, שפכל שאדם מגלה שהוא יותר קטן בעיני בני העולם הזה, כך ערפו גדל יותר בשמים ואשרי חלקו, ויש לפרש לפי זה את הפסוק: "נפלה נא ביד ה'", הינו נפלה

המשך
מתיקות
הניסים
את מזמורי התהלים אמרתי בכיות נוראיות ובהם כונתי את כל הלב שלי בתשובה לה' על כל המראות והמקשלות שנגשלתו במכשירי הטמא, עד שקפלתו אמן קמתי מהפסא, לקחתי את המכשיר הלא כשר ושרתי אותו לרסיסים, ואז בקשתי מה' רחמים עלי ועל אשתי וילדי ועל התינוק הדר שבביתנו, שנגצל מידי האויבים הסמוכים אלינו וזוממים תמיד להזיק לנו.

בבקר צאתי להתפלל וכסימתי את התפלה, הרגשתי אפיסת כחות והלתי לנוח. כשנכנס יום טוב של שמחת תורה הרגשתי עדין סחרחרות קשות, אשתי הציעה לי להתפלל בבית, אבל אני התאמצתי לזכות לבית הכנסת כדי לשמח בשמחת התורה עד כמה שיתכלת.

בבקר שמחת תורה, קמתי בעלות השחר והתחלתי להקיא, הרגשתי חלשה וסבל, אבל בלב שלי היתה לי הרגשה טובה, שאחרי תפלות ומעשה טוב כזה שגייתי לעשות בליל הושענא רבה - אם יש לי קאלו יסורים, בודאי זה לטובה

ראיתי את מה שארע עמי כנס ופלא ממש, שהקב"ה שם בלבי לחשש מפני מה שעמד להתרחש, בשביל שאשוב בתשובה ואגרש מביתי את המכשירי הטמא שכללות בו שלש העברות החמורות: ע"ז ג' ושכ"ה, ולהתחנן ולזעק אליו יתברך שירחם עלינו ואכן נצלנו לחיים. אנו ממשכיכים ומבקשים מה' יחד עם כל עם ישראל שירפא את החולים ויוציא את השבויים מאסלה לאורה ולגאלה שלמה, אמן.